

Серія «Ревани історії: креативна революція»

М. І. Сенченко, О. М. Сенченко

МАС-МЕДІА, ПІАР, ЯК ЗАСОБИ МАНІПУЛЯЦІЇ

Київ
Видавництво Ліра-К
2022

УДК 316.658:07](02.063)

C31

Серія «Ревани історії: креативна революція»

Творець серії і відповідальний редактор М. І. Сенченко

Сенченко М. І., Сенченко О.М.

C31 Мас-медіа, піар, як засоби маніпуляції / М. І. Сенченко, О. М. Сенченко. Київ : Видавництво Ліра-К, 2022. 200 с.
ISBN 978-617-520-235-7

У 1880 році Джон Свінтон (колишній керівник редакції газет «Нью-Йорк таймс» і «Нью-Йорк сан») був почесним гостем на банкеті, організованому в його честь. Коли запропонували тост за вільну пресу, Свінтон заявив: «Сьогодні в Америці немає такої речі як незалежна преса. Ви це знаєте, і я це знаю! Жоден з Вас не наважиться написати те, що думає. А якщо і наважиться, то заздалегідь знає, що в друк це не потрапить. Мені платять, щоб я тримав язик за зубами. Вам платять за те ж саме. І будь-який з вас, хто буде настільки безглуздий, що напише чесну статтю, буде викинутий на вулицю. Якби я наважився опублікувати свою чесну думку, я б залишився без роботи протягом 24 годин.

Робота журналістів: знищувати істину; стелитися, перекручувати, очорняти; підлабузюватися перед Мамоною і продавати свою країну і свою расу за хліб насущний! Ви знаєте це, і я знаю це, так що це за нісенітниця – «піднімати тост за незалежну пресу»?

Ми інструменти і слуги багатих людей, що стоять за кулісами. Ми маріонетки; вони смикають за ниточки, і ми танцюємо. Наші таланти, здібності і життя належать їм. Ми інтелектуальні повії!»

У фокусі інтересів авторів – маніпуляції свідомістю за допомогою ЗМІ і піар-технологій. Книга призначена для широкого кола читачів.

УДК 316.658:07](02.063)

ISBN 978-617-520-235-7

© Сенченко М. І., Сенченко О.М., 2022

© Видавництво Ліра-К, 2022

*Усе бере свій початок у дусі, і тому далеко небайдуже,
у що вірять люди, і який світогляд вони розділяють.*

Армін Різі

Передмова

Назва книги – вже викликає питання. Чому мас-медіа і піар є засобами маніпуляції?

Тому, що вони компостують мізки тим людям, які дивляться їх телеящик. Наприклад, ми його викинули. Нам не потрібні чужі ідеї, що зомбують населення. Нам не потрібні їх кривляння і безголосий спів. Нам не потрібне споглядання голих тіл і упарювання нам шкідливих ліків. Нам не потрібна їхня реклама. Тому що ми не матеріалісти. Ми не відрощуємо живіт, щоб потім худнути за їхніми примітивними методиками. Ми не їхні раби! Ми самостійні люди. Ми живемо для розвитку інтелекту. Ми живемо для розвитку Розуму та Інтелекту, який дає змогу накопичувати Інтелект Всесвітнього Розуму.

Хто ці ми? Ці ми – ті, хто формує креативну Україну. Ми знаємо, що основою нашого світу на всіх етапах його існування є Розум. Ми також твердо знаємо, що основною умовою усього розвитку є вдосконалення розуму і знання, в основі яких лежить

індивідуальний інтелект. А соціальний розвиток – це розширення інтелекту, з якого робляться вибірки, щоб знайти шляхи подальшого розвитку світобудови. А це і є соціальний розвиток.

Суть сьогоднішніх програм телящика – у примітивізації інтелекту, що веде до деградації соціального розвитку та знищення людства. Це усе затії лібералів і дерьмократів, що ратують за «свободу, рівність і братерство».

Не лише наші думки й стосунки формуються, увесь наш світогляд і обізнаність повністю виліплєні в потрібному комусь дизайні. Псевдонаука іміджіологія торкається не лише зовнішності окремої особи, а й образу мислення усього людства. Дизайнери та візажисти ліплять не лише наші риси, а й нашу свідомість. Це воістину нескінченна затія пояснювати людям, як їх обманюють на кожному кроці і формують їхнє мислення.

Одним з класичних прикладів імплантації фантастичних ідей у свідомість має є усім відоме поняття пролетарської революції, яка приведе народи до «світлого майбутнього». З цієї ж серії й ідея класової боротьби серед неєврейських народів, або знищення селянства, що вирощує хліб, як паразитичного класу під ім'ям куркуля.

Такою ж фантастичною ідеєю було навіювання пролетаріатові думки про те, що робітник коло верстата взагалі щось вирішує в цьому світі, окрім свого денного виробітку, причому доки його не вигнали з роботи. Ще одна ідея про те, що «кухоньварки можуть керувати державою». Проте ці ідеї певні кола успішно використовували зі своєю метою протягом понад 200 років.

Тому простіше прийняти за правило: якщо щонебудь загальновідоме, і всі цьому вірять – то це брехня, і цілком конкретні люди заплатили дуже великі гроші, щоб ця брехня була загальноприйнятною.

Проте навіть найбільш наївні телеглядачі можуть запідозрити, що телебачення (ТБ) і газети не розповідають нам усього, що є насправді. Найбільш проникливі з нас навіть здатні упіймати пресу на фактичній брехні. Проте практично тільки одиницям, здатним досліджувати глибини новин, починає

відкриватися несподівано похмура картина реальної дійсності і величезні розміри маніпуляційного, технічного механізму, який стоїть за сучасною індустрією новин.

Свобода, панове, свобода! Набридло бути забезпеченим товаришем – будь голодним паном! Кожен за себе і ніхто – за всіх: такий закон ринкового капіталізму, друга багатих і першого ворога чесних трудівників. З моральної точки зору, по відношенню до нормальних людей ця система злочинна, оскільки заохочує розвиток нелюдських, низинних інстинктів, попутно руйнуючи традиційні морально-етичні засади суспільства.

Будь-який привілей дегенератам є адекватним утиском прав нормальної людини. Сама ж дерьмократія є морально-дегенеративною системою зла. Причому зла в усіх можливих його іпостасях. Нечисть безумствує поруч у фраках і в джинсах, на з'їздах міністрів і зльотах відьом.

Дрімуче мракобісся вдало вписалося в еру технічної дикості «цивілізованого» людства, що масово загрузло в дебілізмі розпусної пожадливості, кайфу бездумної плоти і ганебної боязкості. Сьогодні ми дивимосся вселенський шабаш нечисті, готової до останньої суетки із залишками сил Добра і Правди на нашій планеті.

Зараз наші ліберали і демократи шукають на заході цивілізацію, не розуміючи, що її там давно немає, а є суцільна брехня і обман, лицемірство і подвійні стандарти, красиві міни і жести при мерзенній грі, цинічна обачність і пекуче бажання приборати до рук чуже.

Брехня може бути дуже схожою на правду – іноді навіть більше, ніж сама правда. Брехня може приймати найхімерніші форми, використовуючи для цього правду як маскування. Брехня може шляхом цілеспрямованої роботи своїх творців опанувати розумом мільйонів людей і, повторювана мільйони разів упродовж мільйонів годин, стати майже правдою. Брехня може дуже багато чого!

Окрім одного. Брехня не може стати правдою. Ніколи.

Рано чи пізно, але завжди настає момент, коли влада брехні рушиться – і люди, озираючись по сторонах, гидливо оглядаючи купу сморідного праху, який розкладається, що нещодавно була відлитою в бронзі істиною, протирають очі в здивованому

нерозумінні. Що з ними відбувалося весь цей час? Як могли вони вірити в цю жакливу, нісенітницю, безглузду брехню? Чому? Заради чого? Кому це було вигідно?

І вони отримують відповіді на свої важкі запитання. Не завжди відразу і зовсім не завжди швидко, але істина знаходить собі дорогу до умів людських. Дуже часто вони в неї спочатку навіть не хочуть вірити – настільки радикально відмінною від звичних понять буває вона, небажана і колоча правда. Іноді трапляється так, що провісники істини стають жертвами тих, хто нічого не хоче змінювати у своєму житті, і таких у будь-якому суспільстві переважає більшість. Іноді буває й так, що сама новонароджена істина зникає разом з її носіями, але зникає лише для того, щоб повернутися знову. Бо світло істини немеркнуще.

Алкоголізм і наркоманія, аборти і педофілія, содомія і одностатеві шлюби, тотальна брехня і державний тероризм – у кого повернеться язик називати усе це цивілізованістю?! Насправді Захід вже дуже давно не цивілізований, а антихристиянський і варварський. Нас зараз активно штовхають у це саме русло. Набуло значного й законного поширення визначення західної цивілізації як «юдейсько-масонської».

Головним дебілізатором народу стало захоплене багатими євреями телебачення. З цієї причини винахідник телевізора російський учений Зворикін немало розкаювався у своєму, дивлячись, яким злом обернулася його блага справа. У відповідь на критику дерьмократи говорять: «Що робити? Така природа людини!»

Ні, панове, – така природа дегенерата! Нормальна людина живе чесно, усвідомлює нерозривність блага особистого і громадського, дурницями не мається, шануючи в собі здатність до позитивно корисної праці на благо народу і Батьківщини. Нормальна людина завжди альтруїст. Дегенерат – егоїст. На ґрунті безрозсудного егоїзму дегенерата зростають усі його злі справи, вади і злочини.

У цій якості система «Вільного ринкового капіталізму» для дегенерата є тим, чим є для личинок мух вигрібна яма з лайном (за моїм глибоким переконанням, зображення цієї ями повинне прикрашати герби усіх дерьмократичних країн світу).

Пропоную читачам заглянути в цю яму нашої дійсності, пам'ятаючи мудрість: сонце теж заглядає в стічні ями, але при цьому не оскверняється. Бо зло входить тільки в злих, а нечисть – у нечистих. Нормальній людині тут побоюватися нічого. Я ж заздалегідь припускаю в моїх читачах саме нормальних людей, оскільки дегенерати правдивих книг не читають.

Усі події в сучасному світі є надзвичайно комплексними. Усе настільки пов'язано одне з одним, що нічого не можна сказати однозначно. Проте ця складна реальність суперечить головному постулату засобів масової інформації. Головний девіз преси – усе повинно бути максимально спрощено.

У реальному світі не буває чисто чорних і чисто білих подій. Події насправді мають усі відтінки сірого. Розшифрування дійсного значення подій – це дуже важке завдання. Поки до нас дійдуть істинні значення подій – час давно вже пішов, а відповідно – і можливість адекватно діяти. Засоби масової інформації (ЗМІ) ніколи не опускаються до аналізу подій. Події освітлюються тільки в найнікчемнішій фракції від того, що насправді трапляється. Кінцева мета ЗМІ – створити прирученого, який не ставив би запитань, споживача її продукції, чого б це не було варте, оскільки іншої якості товару немає.

Виявляти хитрощі політиків і журналістів – захоплюючий інтелектуальний спорт. І якщо вже доводиться дивитися телевізор і читати газети, то варто іноді цим займатися. Хоч би в профілактичних цілях, щоб зайвий раз переконатися, що ми – це все ще ми, і доки не перетворилися остаточно на «електорат» або «сегмент ринку».

Простим прийомом психологічного захисту від пропагандистського «промивання мізків» є свідоме переривання контактів із джерелом інформації. Наприклад, досить час від часу припиняти дивитися телевізор на один-два тижні, щоб сталося «відновлення» свідомості. Примари, вселені телебаченням, проходять. Після цього різко підвищується спостережливість і деякий час ви легко помічатимете, з яких телепередач «стирчать вуха».

І ще одна порада: якщо вам потрібна об'єктивна інформація, то вирушайте в наукову бібліотеку. Якщо ж хочете отримати порцію реклами й політичної пропаганди – включайте телевізор або

купуйте газету. І слухайте... Тільки часом зупиняйтеся і фільтруйте від особистих висновків ті готові штампи й ілюзії, які цосили намагаються впарити у вашу свідомість.

У житті суспільства настає момент, коли треба зупинитися, сісти й глибоко замислитися про найголовніші, фундаментальніші питання нашого буття. І найархіважливіше питання – сенс життя людини. Для чого вона живе? У чому вищий сенс її життя? Більшість людей над цим питанням навіть не замислюється, або вирішують його для себе на побутовому рівні – споживчий гедонізм. Але ж Господь створив нас за образом і подобою Своєю. Він бажає нашого обоження. Він дав нам безсмертні душі і жадає врятувати їх. А чого жадаємо ми? Смачно їсти й солодко пити? Більше мати грошей і матеріальних благ? Споживати і насолоджуватися, насолоджуватися і споживати?! Це біологічне життя, а де ж духовне?

У цій роботі буде наведено не один, не два, не десять, не двадцять, а сотні «осоружних слуху» фактів та істин, які ламають, розбивають уцент сталі стереотипи, міфи й ідеологеми, в полоні яких живе майже усе людство. Зрозуміло, що ця ломка для людської психіки дискомфортна, дуже хвороблива.

Читачеві, особливо малопідготовленому, потрібно мати неабияку мужність для пізнання «гіркої правди», великого напруження розуму, щоб сприйняти і переварити пропонований текст, щоб відкинути помилкову картину Всесвіту, що міцно засіла в людських мізках.

Наша влада і громадські «мудреці» ходять по колу одних і тих самих понять, немов цап, прив'язаний до кілочка. Ринок, бюджет, податки, ціни, курси валют, парламент, партії і закони – ось їхнє «цапине» коло понять. Чи як у старому анекдоті: п'яниця, що втратив ключ, шукає його під ліхтарем, оскільки під ним світліше. Так і наші можновладні «цапи» і «п'яниці» ходять по колу й шукають вирішення проблем «під ліхтарем», де його звичайно ж немає.

Для деяких читачів частина цих «гірких фактів» виявиться настільки гіркою, що вони не зможуть їх проковтнути. Але сподіватимемося, що все ж більшість читачів зуміють упоратися зі своїм «бловотним рефлексом» і дочитати працю до кінця. Їхня допитливість, чесність і мужність буде оплачена сторицею.

Написанням цієї книги я не претендую на істину в останній інстанції. Я також не сподіваюся на те, що ця книга вмить змінить уявлення про ту війну, яку ведуть проти українського народу деструктивні сили. Але я визнав за необхідне її написати тому, що, за моїм глибоким переконанням, брехня, якою б монументально непохитною вона не здавалася на перший погляд, якою б непідйомною і пекельно важкою не була праця по її викриттю, ця брехня має бути скинута з безправно займаних нею п'єдесталів і відправлена в небуття. Ця брехня повинна зникнути з життя людей, поступившись місцем істині.

Тому що тільки людина, яка пізнала істину, стає посправжньому вільною.

Нарешті, ось приклад громадянської позиції, виявленої ще в XIX сторіччі Джоном Свінтоном (колишнім керівником редакції газет «Нью-Йорк таймс» і «Нью-Йорк сан»). У 1880 році він був почесним гостем на банкеті, організованому на його честь. Коли запропонували тост за вільну пресу, Свінтон заявив:

«Сьогодні в Америці немає такої речі, як незалежна преса. Ви це знаєте, і я це знаю! Жоден з Вас не наважиться написати те, що думає. А якщо й наважиться, то заздалегідь знає, що в друк це не потрапить. Мені платять, щоб я тримав язик за зубами. Вам платять за те саме. І будь-хто з вас, хто буде настільки безглуздим, що напише чесну статтю, буде викинутий на вулицю. Якби я наважився опублікувати свою чесну думку, я залишився б без роботи протягом 24 годин.

Робота журналістів: знищувати істину; стелитися, перекручувати, очорняти; підлабузнюватися перед Мамоною і продавати свою країну та свою расу за хліб насущний! Ви знаєте це, і я знаю це, то що ж це за нісенітниця – «піднімати тост за незалежну пресу»?

Ми інструменти і слуги багатих людей, що стоять за кулісами. Ми маріонетки; вони смикають за ниточки, і ми танцюємо. Наші таланти, здібності і життя належать їм. Ми інтелектуальні повії!»

Далі надаю Вам можливість осмислити сказане нашими попередниками десятки й сотні років тому і дати відповіді на запитання, які життя неминуче поставить перед кожним. І, судячи з усього, досить скоро. Відповіді на багато з них уже є, в тому числі в Інтернеті. Але нехай кожен знайде їх сам.

Розділ перший

ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ У СВІТІ?

1.1. Агресивність світу і маніпуляція свідомістю

Світ стає усе більш агресивним. Люди знищують один одного. В ім'я чого? Спроба дати відповідь на це запитання показує, що час від часу певні сили розроблювали ідеологічні доктрини, а потім, намагаючись реалізувати їх, нав'язували свій спосіб життя силою зброї.

Але що це за доктрини і чому їх треба утілювати в життя, несучи мільйонам людей смерть в результаті воєн, голоду, експлуатації, розрухи і т. д.?

У страшні й мерзотні часи живе людство: XXI сторіччя – сторіччя духовного занепаду і розтління, явної апостасії, морального, соціального й фізичного звиродніння, заходу історії, що нестримно настає. Переддень апокаліпсису і антихристового царства.

«Люди, відмовившись від Бога, ведені злою волею диявола, богоненависника і людиноббивства, створили засоби і знаряддя для самознищення в небачених масштабах, для розтління усіх і вся. Свобода спокус незліченними видами гріха, свобода у

виборі пристрастей і вад, що ведуть до духовної й фізичної загибелі.

Ніколи ще зло не було таким відвертим і зухвалим, а реакція на нього ніколи не була ще такою в'ялою. Зло торжествує», – пише Павло Агапов у книзі «Сенс життя людини».

Батьки Церкви часто пишуть: «Світ у злі лежить». Сьогодні можна доповнити: «Світ у злі, брехні й потворності лежить».

«И раскаялся Господь, что создал человека на земле, и воскорбел в сердце Своем» (Побут. 6:6).

«Моральний стан людей в останні дні буття світу Господь порівнює зі станом людей, що живуть перед всесвітнім потопом. Тоді був страхітливий розлив чуттєвості. Усі вони – плоть, – сказав про них Бог. Те саме буде і перед кінцем світу. Плотські справи з хабарництвом візьмуть верх над усім», – писав святий Феофан Затворник.

Багато хто інтуїтивно здогадується, що із сучасною цивілізацією відбувається щось страшне, що неблаганно штовхає її в прірву, непоправне приватними заходами. І що це страшне знаходиться десь глибинно, в самому фундаменті нинішнього світу, що приховано від очей громадськості, не обговорюється і не усувається, що сучасний світ влаштований зовсім інакше, ніж думає переважна більшість наївних і неосвічених людей. Абсолютно інакше!

Які світогляди, які ідеології здатні приводити в дію такі задуми?

Важко повірити в те, що існують у світі люди, яким подобається організувати війни, революції, перевороти, здійснювати вбивства та інші негативні дії. Проте усе це ми спостерігаємо упродовж багатьох віків. Особливо відзначилося в цьому напрямі ХХ сторіччя. Виникає запитання: чому ж пагубні явища, яких не приймають люди, які викликають страждання мільйонів людей, усе ж відбуваються?

Відповідь матеріаліста на це запитання може бути такою: могутні, багаті, озброєні, а отже, і захищені нації прагнуть збільшити сферу свого впливу, щоб зуміти забезпечити високий рівень життя і збагачення свого населення.

Критична відповідь буде іншою: тому що є сили, здатні чинити вплив, і є багато людей, що підкоряються такому впливу.

Існує дві діючі сили, але кожній із них відведена своя певна роль. Одна – знає, чого хоче, інша – і не підозрює про інтереси першої сили. Така нерівна гра називається маніпуляцією, що дослівно означає *«дію, здійснену з певною метою, махінацію, спрямовану на підпорядкування інших власним інтересам»*.

Маніпуляція найкраще вдається тоді, коли люди не усвідомлюють, що ними маніпулюють. Інакше вони стали б опиратися цьому, і їх довелося б примушувати насильством. Але оскільки управляти вільно «коліщатками», що обертаються, набагато легше, ніж тими, що обертаються примусово, то маніпуляція виявляється куди дієвішим інструментом влади, ніж примус.

Щоб будь-яка маніпуляція стала ефективною, починати треба зі свідомості людини, адже саме свідомість – той самий центр управління, де приймаються рішення: що засвоювати, до чого виявляти цікавість, на що знаходити час. Саме довжина хвилі (частота коливань) власної свідомості людини й визначає те, що вона робить нібито із власної волі, а чого не робить.

І тому маніпулятори, вселяючи людям певні образи й стереотипи мислення, намагаються тим самим програмувати їх свідомість так, щоб вони спрямовували свою енергію (віру, інтереси, час) на потрібні маніпуляторам мету і проекти.

Така точка зору дає змогу зробити висновок – більшість людей хочуть того, що їм пропонують: телепрограми, газети, розваги, предмети розкоші, усе, що приносить задоволення і т. д. Звичайно, такі їхні бажання перебувають у прямій залежності від багатьох чинників, але врешті-решт власний стиль життя кожна людина вибирає сама.

Маніпулювати людиною можна лише тоді, коли вона не усвідомлює своєї духовної істоти і своєї духовної природи. Духовний потенціал людини – сприйняття, спогади, володіння астральними енергіями і т. д. – набагато вищий, ніж сьогодні прийнято вважати. Як свідчать езотеричні джерела, в колишні епохи люди усвідомлено використовували такі здібності і тому діставали природний доступ до вищих розмірностей.

Духовні сили, тонкоречовинна дія на матерію і надчуттєве сприйняття були для них такою самою нормою життя, якими для сучасних людей є електрика, телебачення і комп'ютер.

Проте людство втратило ці знання, більше того, «добре інформована» сучасна людина просто не вірить в існування високої розмірності й паранормальних здібностей. Здебільшого це пояснюється впливом «ортодоксальних» наук і релігій, які взято оспорюють подібні погляди або оголошують їх походження втручанням «лукавого». Незважаючи на зовнішню протилежність у поглядах, ті й інші стоять на схожих догматичних, антидуховних позиціях.

1.2. Головна цінність Всесвіту – Людина

Настав час, коли людство повинне, нарешті, озирнутися назад, на пройдений шлях. І в той же час спробувати заглянути вперед, зрозуміти, що його чекає, якщо залишатися на тому рівні духовного, морального й наукового багажу, який був накопичений за останні дві тисячі років і який нині визначає світогляд і поведінку майже семи мільярдів осіб. Нині похвалитися нічим. Усе частіше відбуваються землетруси, повені, війни. У світі панують жорстокість, хвороби, голод, втрата загальнолюдських цінностей. Найважливіша і найбільш терміновіша проблема зараз – це екологія душі, творення внутрішньо гармонійної людини.

На шляху вирішення цієї проблеми стоїть головна перешкода – наше світобачення. Навіщо створена людина? Яке її призначення?